

Málo předpisů, hodně nálezů aneb Právní život

Sbírka zákonů trpí už tradičně se začátkem roku prázdnotou. Pár publikací ale přece jen vyšlo. Úplně první letošní částku tvoří zejména vyhlášky „o vyhlášení“ různých národních přírodních památek. První předpis roku 2017 je nazván vyhláška o vyhlášení Národní přírodní památky Křížky a stanovení jejích bližších ochranných podmínek. Originální.

Ve Sbírce vyšla ve druhém lednovém týdnu ale třeba také dvě sdělení. Jedno z nich se věnuje opravě tiskové chyby v zákoně o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Ten vyšel v srpnu loňského roku, chyba se tedy opravuje opravdu velmi „brzy“. Sdělení zní: „V části třetí hlavě V § 76 odst. 3 ve větě druhé mají místo slov „je li mu známa“ správně být slova „je-li mu známa“.“ Vidíte ten rozdíl rovnou, nebo musíte číst vícekrát? Ještě originálnější než vyhláška o vyhlášení.

O to aktivnější je ale Ústavní soud. Letos už zpřístupnil několik zásadních nálezů. Například v tom o právu na obhajobu, nálezu sp. zn. III. ÚS 2847/14, při troše navazující interpretace a velmi zjednodušeně řečeno stanovil, že výhod důvěrnosti rozhovoru mezi klientem a jeho obhájcem nemůže využívat ke svým vlastním zájmům právě obhájce. Respektive, pokud je takový rozhovor odposlechnut, může být proti obhájci použit v rámci trestního řízení. Postoje prezentované senátem ve složení Jan Filip, Josef Fiala a Radovan Suchánek sice vypadají dosti přísně, mají ale jasnou logiku. A jsou i dobrým signálem, že lidská práva nebudou rozšiřována do nekonečna, či dokonce proti jejich vlastní podstatě.

Konkrétněji, podle zmíněného nálezu Ústavního soudu „směřuje veškerá mimořádná ochrana činnosti advokáta výhradně k ochraně klientů a k zajištění jejich ústavně zaručeného práva na obhajobu a na právní pomoc. Nositelem takového základního práva je proto klient, nikoli advokát“. Jak se dále dočteme: „Advokát v tomto případě neuplatňuje svá práva, nýbrž plní naopak mu zákonem uložené významné povinnosti jeho povolání.“ Poučné.

Čtenářsky vděčné však bude k nálezu přidat ještě jednu pikantérii. Jak přímo v jeho textu najdeme, jako soudce zpravodaj v kauze figuroval namísto profesora Filipa Vladimír Kůrka. Ten však byl již v září roku 2014 z této věci vyloučen, protože se jí u Nejvyššího soudu věnovala jeho manželka, soudkyně Věra Kůrková. Ústavnímu soudu, stejně jako zmíněným soudcům, sluší takováto ukázková korektnost. Připomeňme, že doktor Kůrka nedávno oslavil roční výročí v pozici předsedy občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu, do níž byl uveden záhy po svém návratu k tomuto vrcholu justiční soustavy. V prosinci roku 2015 mu vypršel mandát soudce Ústavního soudu, a tak takovýto problém do budoucna už nehrozí.

Mgr. Jan Januš

Další články:

- [Nebezpečný návrh novely zákona aneb Cesta do pekel je dlážděna těmi nejlepšími úmysly. Actio popularis – dobrý sluha, ale špatný pán](#)
- [Třpyt a bída DPP](#)
- [Lesk a bída klouzavého mandátu](#)
- [GDPR pro samostatné advokáty](#)
- [GDPR kontra zásada veřejnosti](#)
- [Proboha, nepohrávejme si s myšlenkou na zrušení Senátu – aneb I každý populismus musí mít svou mez.](#)
- [Proč máme málo soudců-mužů? Není to diskriminace?](#)
- [Zpověď týraného dyslekticko-dysgrafického autisty](#)
- [Právo stále bují aneb Právní život](#)
- [Glejt pro podpantofelníka](#)
- [Léto versus generátor spisů aneb Právní život](#)